

Часътъ между деветъ и десетъ вечерь-тъ, царь-тъ изльзе, придружницитъ му не бѣхъ многобройны. Двамина вѣрвѣхъ прѣдъ коляскѣтъ, и носяхъ *фелеры*, исподирь вѣрвѣхъ нѣколцина адютанты, двамина дворяне и единъ конарь; не знамъ кой отъ велможытѣ съдеше до царя. Отъ кждѣ окната на коляскѣтъ имаше двѣ момчета отъ благороднытѣ и отзадъ двама ускоцы (маджари конници) и двамина други още сподирницы пѣши. Царь-тъ ся удалечаваше бавно, съзаклетницитѣ ни ся събрахъ малко нѣщо по далечко, отъ които дванадесетъ, отъ найнеустрашимытѣ, на които на чело бѣхъ азъ, изльзохмы напрѣдъ тихо и безъ трополтеніе. А понеже въ Варшавѣ имаше Русска стража, прѣсторикумы ся ужъ че говоримъ по русскы, за да ны възимать че смы ужъ отъ тѣхнѣтъ странѣ. Пристигнхмы коляскѣтъ, около сто и петдесетъ раскрачадалечь отъ палатытѣ на пѣрвый-тъ державный епископъ и на полскый-тъ военачалникъ. Внезапно зарѣдварихмы всичкѣтъ свитѣ и прѣсѣкохмы пѣть-тъ ѣ, като отлѣчихмы тѣзи които вѣрвѣхъ напрѣдъ и ся намѣрихмы прѣдъ царскѣтъ коляскѣ.

Щомъ дадохъ знакъ. Калубскый ся завтече съругытѣ съзаклетницы, а пакъ азъ насочихъ пидовѣтъ си врѣхъ возатая, който ся и спрѣ, и негогато смжнѣхъ, впуснѣхъ ся врѣзь окната; отъ двамата ускоцы, които поискахъ да ся въспротиятъ, едногого пронизахъ два крошума а другый-тъ единъ ударъ съсъ сабѣтъ въ главѣтъ го гыврѣтнѣ.